

Beques BTI

Formem estudiants per a la transferència i la innovació

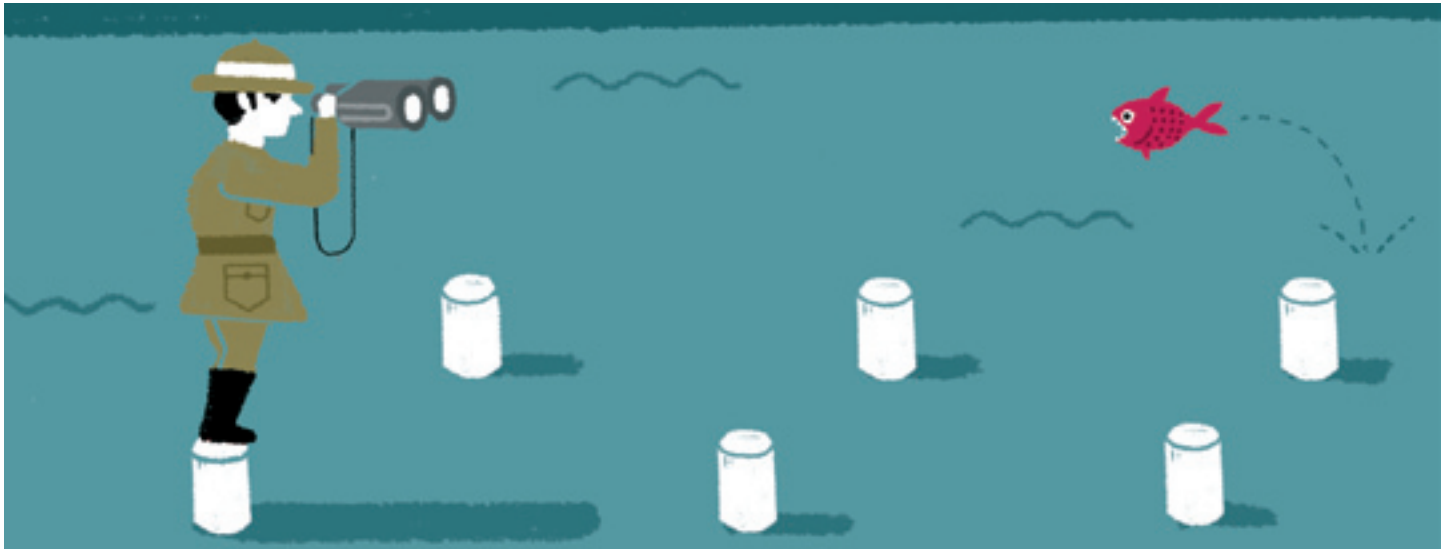
Les beques BTI (Becaris de Transferència i Innovació) són un instrument de la Universitat de Girona per millorar la formació dels estudiants en els camps de la transferència i la innovació.

Les dues ribes d'un riu mai no són iguals. Una pot ser dolça i l'altra feréstega, en un punt pot semblar que s'acosten i més enllà separar-se. La Universitat i l'empresa són també dues ribes separades per un riu que de vegades és imaginari i d'altres molt real. Els seus perfils són variables, les distàncies de vegades són incertes, però, amb tot, hi ha diversos llocs des dels quals es poden construir ponts entre una riba i l'altra. Un d'aquests ponts s'anomena Beques BTI i per ell circulen estudiants de la UdG de camí cap als seus futurs llocs de treball. És aquest un pont que no cal travessar corrent. Els que el passen —els estudiants— s'hi poden entretenir, adquirir diferents coneixements que els seran útils quan arribaran a l'altra riba. Ara, el pas del pont imaginari es materialitza en pràctiques en empreses, cursos especialitzats i, a la fi, en l'assumpció dels coneixements que els facilitaran l'activitat de transferència i innovació.

Les pràctiques: primer eix de les beques BTI

Ignasi Rodríguez-Roda és el responsable de la bona marxa de les beques BTI. Aclareix des d'un primer moment que es tracta de formar estudiants del darrer curs del grau o de màster per "generar una activitat de transferència i innovació de major qualitat

i competitivitat". És a dir, de preparar-los bé perquè passin el pont entre la universitat i l'empresa, un pont que aquí pren la forma de pràctiques. Amb tot, es tracta d'una beca i les places són limitades. Els estudiants que hi accedeixen cobren vuit-cents euros al mes durant els nou mesos que dura aquest període. Una part d'aquests diners l'aporten els Grups de Recerca. A canvi, els becaris hauran de presentar una memòria, un projecte de transferència en què demostrin haver assimilat els coneixements i les experiències adquirides en les pràctiques realitzades a les empreses. Jordi Freixenet dirigeix el grup de recerca VICOROB de la UdG, en què aquests darrers cursos han treballat quatre BTI. Freixenet considera que una característica diferencial d'aquestes beques és el fet que es contracta un estudiant per "treballar en un projecte que interessa les empreses". Per al director del VICOROB l'empresa veu en l'estudiant un nexa amb els grups de recerca de la Universitat, que, a la vegada, treballa en projectes que els són d'utilitat. Els becaris del grup de Freixenet han col·laborat amb empreses com Òptimus, Coronis Computing o l'UDI-AT de Sabadell, entre altres. L'investigador remarca, a més, que la formació addicional que reben els becaris "és molt necessària i creiem que ells se la prenen molt seriosament".

El curs d'emprenedoria: el segon eix

A més de les pràctiques, un altre dels moments importants en l'itinerari dels becaris és el curs d'emprenedoria que coordina Núria Frigola. Els curss l'imparteixen diversos professors triats per la seva expertesa en camps com el màrqueting, la creativitat, les tècniques de venda o la gestió dels projectes i les patents. "Son coneixements que cal que l'investigador tingui clars, perquè en cas contrari sempre haurà de dependre de terceres persones en aspectes que els seran molt importants en la seva tasca professional", comenta Frigola. El curs s'ha anat optimitzant en funció de l'experiència i els resultats, i els BTI que hi han passat el valoren molt positivament. És el cas de Ferran Ripoll i Joel Denamur, que el van cursar l'any passat. Ripoll, que ara treballa a Sisltech, SL, recorda que l'obligació d'estudiar les assignatures relacionades amb l'emprenedoria no li feia molta gràcia. Ara bé, el curs el va sorprendre i admet que el que hi va aprendre va ser realment útil. Afegeix, a més, que "els professors, que venien d'altres universitats o d'empreses privades, estaven molt ben triats, la qual cosa feia que les classes fossin molt amenes". Per la seva part, Joel Denamur, que, com el seu company, era becari al grup LEQUIA i realitzava el projecte del màster en Ciència i Tecnologia de l'Aigua, explica que el fet de tenir la beca li va permetre dedicar tot el seu temps a la realització del projecte. Del curs d'emprenedoria diu que es van tractar temes que no havia estudiat a la carrera i eren "conceptes nous per a mi que em van sorprendre positivament". Avui, aquests antics estudiants acumulen una bona experiència al servei de l'empresa privada. Denamur és al departament d'hidràulica d'ABM, SL, un laboratori en què es modelitzen rius i xarxes de drenatge per tal de saber com es comportaran i poder prevenir, si és el cas, inundacions. Del treball en el sector privat, el jove investigador destaca la necessitat de compaginar la qualitat amb la immediatesa, una equació que a la Universitat es resol d'una altra manera. Per la seva part, Ripoll comenta que no ha trobat un gran salt entre la recerca que feia a la Universitat i la que fa a Sisltech, SL. Bé, una sí, "que el projecte que vaig presentar a la beca podia ser que no es dugués a la pràctica, en canvi, ara, és precisament perquè es converteixin en realitat que faig projectes".

Una característica diferencial d'aquestes beques és el fet que es contracta un estudiant per treballar en un projecte que interessa les empreses.

Un dels moments importants en l'itinerari dels becaris és el curs d'emprenedoria.

Ferran Ripoll, exbecari de Transferència i Innovació.